

Het verhaal van Adam en Eva
opnieuw verteld.

Adam woont in een prachtige tuin waar hij alle planten en dieren een naam heeft gegeven. Maar als mens voelt hij zich alleen. Tot op een dag Eva opduikt. Samen bedenken ze yoga en fruitsalade en ze voelen als allereerste koppel in de geschiedenis van de mens iets heel bijzonders: liefde. Maar dan wordt het paradijselijke leven van het jonge stel op de proef gesteld...

Martin Baltscheit vertelt het verhaal van het eerste liefdeskoppel op een verfrissende, humoristische manier.

Josephine Wolff wekt met haar kleurrijke illustraties het weelderige paradijs tot leven.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 927 0

9 789051 169270

Wolff - Baltscheit

Adam en Eva

De Vier Windstreken

Josephine Wolff
Martin Baltscheit

Adam en Eva

De Vier Windstreken

Tekst van Martin Baltscheit
met illustraties van Josephine Wolff

Adam en Eva

De Vier Windstreken

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld
Oorspronkelijke titel: *Adam und Eva*
© 2022 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
Tekst copyright © 2021 Martin Baltscheit
Illustraties copyright © 2021 Josephine Wolff
© Kindermann Verlag, 2021
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Polen
NUR 224, 273, 274 / ISBN 978 90 5116 927 0

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

In dit verhaal gebeurt alles
voor het eerst.

In de duisternis komt licht.

Hemel en aarde scheiden zich van elkaar.
Een rivier stroomt over de wereld en wordt
verliefd op alles wat hij tegenkomt.

Ook op een kind. De jongen zit op een steen en vraagt:

“Wat moet ik in m’n eentje op deze steen?”

Hij heeft het nog niet gevraagd of op de oever aan de overkant groeit een prachtige tuin.

“**Adam, kom hiernaartoe!**” roept de tuin.

“Bedoel je mij?” vraagt de jongen.

“Ja. Jij bent Adam en ik ben de tuin. Wij passen bij elkaar, vind je niet?”

Adam steekt de rivier over en kijkt zijn ogen uit.

Ontelbaar veel blaadjes, vriendelijke schaduwen onder geurende bloesems en bomen die hun armen uitspreiden.

“Doe alsof je thuis bent, Adam,” zegt de tuin.

En de jongen zegt: “Adam, goeie naam.”

Daarna proeft hij alle vruchten.

“Zo smaakt het leven,” lacht de jongen.

De tuin hoort het graag. “Het is allemaal van jou.”

Met zijn mond vol roept Adam: “Van mij! Van mij!

Van mij! **Adam! Adam! Adam!**”

“Behalve de boom in het midden,” zegt de tuin.

“Dat is de Boom der Waarheid. Raak hem niet aan, als je hier gelukkig wilt leven.”

Adam kijkt naar de boom terwijl sap van zijn

handen drupt. “Bedoel je die boom daar? Die hoge?”

“Niet aankomen, anders heb je een probleem.”

“Doe ik niet,” zegt Adam. “Er is genoeg dat van mij is. **Adam! Adam! Adam!**”